

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

50. évfolyam, 132. szám

1970. JÚNIUS 7.

VASÁRNAP

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 1 FORINT

Egy százalék

Gyűjtünk, a károsultaknak, munka után elmegyünk homokzsákokat rakni, elvisszük üdülni a kiöntött gyermekeket a Balatonra, építő táborokat szervezünk, segítünk majd a leomlott otthonok újjáépítésében — ez a mi társadalmunk erkölcsi törvénye. Családok egész dolgos életének eredményeit sodorta el az ár, hajlék kell a fejük fölé, hogy újra a szocializmushoz méltó életet élhessenek. Talán sikerül majd a maguk erőfeszítésével és a közösség áradó támogatásával emlékké egyszerűsíteni a családi bajt.

Van viszont egy másik háztartásunk is — ezt úgy hívjuk: népgazdaság. Előzetesen két és fél milliárdra becsülik a közös kárt, másrészt úgy fejezik ki: a nemzeti jövedelem idei tervezett összegének egy százaléka. Ezzel mi lesz? — kérdezik az emberek. És már sok helyen felelnek is rá. Ez az összeg a karjainkban, az igyekezetünkben van.

Tegnap számoltunk be arról, hogy a Szegedi Konzervgyár munkásai már elkezdték ennek az egy százaléknak a törlesztését. A munkások csak egy-egy tömönddel szoltak hozzá a Voszok-brigádtól indult kezdeményezéshez: „Egvetértünk” — „Vállaljuk” — „Csatlakozunk”.

Mi az az egy százalék? — gondolná az ember. Van is olyan munkás, aki azt mondja őszinte lelkesedéssel: vállaljuk két vagy három százalékot! De bizony nagyon nagy dolog az az egy százalék! Különösen ott, ahol nem érdemes túltermelésre törekedni; ahol azt az egy százalékot takarékoskossággal, munkaszervezéssel, önköltségsökkentéssel kell megszerzeni.

Budapesten tíz nagyüzem kezdte el pénteken ugyanazt, amit a szegedi konzervgyár. Mindenütt kiszámították, mimindenre kell ügyelni, hogy megjöjjen a népgazdaságnak ez a pénz! De mindenütt belkalkulálták azt is, hogy itt mindenki közvetlenül érdekel. Ez az egy százalék az élet-színvonal emelésének célkitűzéseit őrzi meg számunkra. És nem arról van szó, hogy hirdessük meg a kezdeményezést, s dolgozzunk, ahogyan szoktunk. Komoly elkötelezettség ez.

A X. pártkongresszus tiszteletére megfogalmazott versenykezdeményezéseket pótolják meg most munkásaink ezzel az egy százalékkal. Sok nagy dolgot véghez vittek már a gyárak és a földek dolgozói, ennek az ígéretnek is meg fognak felelni. Es ez lesz majd 1970 második nagy szenzációja. A gátvédelemben talán már nem sokáig lesz szükség hétköznapi hőstettekére — a munkában annál inkább és egész esztendőben.

Sz. Simon István

Nem csökkenthető a védekezés ereje

A védekezés Csongrádtól a magyar—jugoszláv határszakaszig egyáltalán nem csökken, nem csökkenhet, hiszen a hosszan tartó árhullám véges-végig erősen megterhelte a védőgátakat. Ha utánaszámolunk, akkor könnyen megállapíthatjuk, hogy az idén február 20-tól ingadozik a Tisza vízszintje a meder és a hullámtér között, s a rendkívül nagy megterhelés még ezután is hetekig eltarthat. Eppen ezért a védekezőknek minden erejüket továbbra is a védőgátakra kell fordítani, mert a töltéselábak mindinkább átznak, átengedik a szivárgó vizet.

Polgár István, az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság vezetőhelyettese tegnap arról tájékoztatott, hogy az elmúlt 24 órában nagy intenzitást követelő beavatkozásra sehol nem volt szükség az igazgatóság területéhez tartozó védőműveken. A körtvélyesi körzetben, a Tisza bal partján a védvonal egy szakaszán olyan felpúposodás keletkezett, mint amilyen korábban Ferencszállásnál adódott a marosi gáton. Viszonylag igen nagy erőt összpontosítottak erre a szakaszra, hogy a kritikus helyzetet megszüntessék. A helyzet itt az elmúlt 24 órában normalizálódott, a töltés megsérült szakaszát stabilizálták. A Körös bal partján, a 3000—4000-es szelvényben ugyancsak felpúposodott a töltésnek egy bizonyos szakasza. Homokzsákokkal és kövel rakták meg a megvengült töltéselábat, a púposodást okozó vizet pedig kiszivattyúzták. Ilyen jelenségek más helyeken is „tarkítják” a védőtöltéseket, például a jugoszláv—magyar határszakasznál, a 6000-es szelvényben is, ahol szintén eredményesen hártották el a veszélyt a védekezők. A szegedi iparkörzetben folyó lokalizációs munkának több mint 50 százalékát végezték már el, hasonlóképpen Algyőnél is jól előrehaladt a munka úteme a szorító-

Röszke alatt magyar segítséget készítenek elő a jugoszlávai védekezéshez

gátas védőrendszer létrehozásában.

Szolnoktól Szegedig apad a Tisza továbbra is, de igen lassan. A vízszlop sajnos, 24 óra alatt csak 10—11 centimétert, ad le magasságából. A Körösön is javulásra van most már kilátás, noha a víz apadása kisebb mértékű, mint a Tiszán, 24 óra alatt mindössze 7 centiméterrel csökkent a vízszint. A jelentések szerint a Körösök vízgyűjtőjében is jelentősebb csapadékok mértek, s ezzel számolni kell nálunk is. A Maroson viszont tegnap már 3 centiméteres vízszintemelkedést mértek, amely ugyan nem jelentős, de az apadást néhány napra megállította.

A Romániából érkezett előrejelzések szerint Máramaroszigeten és az Akna-zuhaltag környékén viszonylag rövid idő alatt 19—31 milliméter csapadék hullott, s ez főleg a Viso és az Izó völgyét érintette. Az esőzés még most is tart. Ezeket az értékeket figyelembe véve, a Felső-Tiszán máris újabb árhullám alakult ki, amely Szegedhez mintegy 9—10 nap alatt ér. Ha a jelenlegi apadási mértékű vészük alapul, a fent kialakult árhullám akkorra ér ide, amikor itt már 820—830 centiméter közötti vízállást mérhetünk, vagy annál is kevesebbet.

Kiegészítik a kongresszusi felajánlásokat

Csatlakozások a konzervgyári felhíváshoz

A konzervgyári szocialista brigádok felhívására gyorsan reagáltak a szegedi gyárak brigádjai. Az EDOSZ Csongrád megyei bizottságán elmondták, hogy a szegedi élelmiszeripar dolgozói most formálják azokat a vállalásokat, amelyek révén sikerülhet többet termelniük, olcsóbban előállítani termékeiket. A Szegedi Paprika-feldolgozó Vállalat vezetői tervet készítenek arra is, hogy a makói telep jelentős elmaradását hogyan pótolják.

A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szegedi jutáruháza megfogalmazta vállalását, csatlakozását. A jegyzőkönyv, amelynek másolatát beküldték szerkesztőségünkbe, egyebek között a következőket tartalmazza: A jutáruhágyár dolgozói csatlakoznak a konzervgyári dol-

gozók felhívásához és a X. pártkongresszus tiszteletére szóló, valamint az éves munkaverseny-vállaláson felül az alábbi felajánlást teszik: az éves termelékenységi tervet 1 százalékkal túlteljesítik, jobb munkaszervezéssel és a minőségi munka javításával. Az árvízvédelmi költségek pótlására — a felhasználás hiányának csökkentésére —, az import-szövetből konfekcionált zsákok mennyiségét 1 millió darabra emelik fel.

Szombaton délelőtt kaptuk a tájékoztatást a Szegedi Ruhagyárból, hogy ott is visszhangra talált a konzervgyáriak kezdeményezése. A szerkesztőségünkhöz küldött tájékoztatásban a többi között ez áll: A Szegedi Ruhagyár kollektívája úgy határozott, hogy a termelékenység növelésével, a minőség javításával, az anyagtakarékoskossággal elért eredményekkel, az árak emelése nélkül 10 százalékkal növeleli a tervezett vállalati eredményt.

A segíteni akarásnak ezer-féle példájával találkozunk a mindennapi életben. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat újszegedi központi gyárának szocialista brigádjai közül például a Lidice nevet viselő kollektíva társadalmi munkával segít rendezni a Tisza-parti sántányt, ha elmúlik az árvízveszély. Az újszegedi szövögyár két brigádja — a Makarenko és a Krupszkaja nevet viselő brigádok — ugyancsak bejelentette, hogy részt kíván venni az árvízvédelmi nyomok eltüntetésében.

Munkanapok a világűrben

A Szojuz—9 folytatja útját

A Szojuz—9 űrhajósainak ötödik munkanapja körülbelül 16 órát tartott és június 6-án hajnalban, moszkvai idő szerint 5 órakor fejeződött be.

Az űrhajósok elvégezték előirányzott tudományos, műszaki, orvosi és biológiai kísérleteket, illetve vizsgálókat. Az egyik rádiókapcsolat idején az űrhajósok beszámoltak a Föld felületére vonatkozó megfigyeléseikről. Szevasztyjanov megfigyelt egy trópusi vihart, jól látta a parthoz csapódó hatalmas hullámokat. Nyikolajev arról beszélt, hogy a föld felületéről és a látóhatárról készített érdekes filmfelvételeket, amikor az űrhajó azon határvonal fölött haladt el, amelynek egyik oldalán nappal volt, a másikon éjszaka.

Az irányítóközpont véleménye szerint a két űrhajós mestere szakmájának, munkájukat „ékszerűen pontossággal” végzi.

Nyikolajev a Szojuz—9-et tulajdonképpen egy fejjel ellátott, két ceruzahosszúságú feketeszínű műanyag-fogantyú segítségével vezérli. Amikor maga felé húzza, akkor az űrhajó orr-része felfelé emelkedik, ha magától eltolja a fogantyút, akkor

a Szojuz—9 orr-része súlylédni kezd, ha pedig jobbra, illetve balra mozgatja, akkor az űrhajó ennek megfelelően változtatja helyzetét.

A Szojuz-sorozat űrhajóinak autonóm navigációs rendszere van. Következőképpen az űrhajósok földi segítség nélkül is meghatározhatják tartózkodási helyüket, pontosan kiszámított pályamódosítást hajthatnak végre, továbbá rögzíthetik a leszállás idejét, valamint a fékezőberendezés bekapcsolásának időpontját.

Nyikolajev az egyik Földközmosz adás alkalmával elmondta, hogy a mostani feladatok túlteljesnek a korábbiakon. Ami a két űrhajó, a Voszok és a Szojuz összehasonlítását illeti, Nyikolajev hangsúlyozta, hogy a Szojuzon kellemesebb dolgozni. Ragyogóknak nevezte a munka és a pihenés feltételeit.

Június 6-án 13 órakor (moszkvai idő) megkezdődött a Szojuz—9 hatodik munkanapja. Az űrhajósok egészségi állapota jó, kitűnően érzik magukat, teljesítik az új munkanapra előírt kísérleteket és vizsgálatokat.

A Szojuz—9 folytatja útját.

Ma talán napozni is lehet

Lehetséges, hogy mára megjavul az idő. Az a ciklon ugyanis — mondotta dr. Tóth Pál, a Központi Meteorológiai Intézet tudományos csoportvezetője —, amely először elvonult a Fekete-tenger körzetébe, majd visszajött „meghalni” a Kárpát-medencébe, fokozatosan elapdosott, s egyre inkább elvesztette felhőképző képességét, helyét adva a naposításnak. Ma valószínűleg most már mód lesz a napozásra is.

Lengyel—NSZK megbeszélés

Hétfőn folytatódnak a lengyel—nyugatnémet megbeszélések a két ország politikai kapcsolatairól rendezésének témájáról. A véleménycsere mostani, negyedik fordulójára Bonnban kerül sor, miután az előző három találkozózt Varsóban tartották meg. A két kormányküldöttséget változatlanul Józef Winiewicz külügyminiszter helyettes, illetve Georg Ferdinand Duckwitz külügyi államtitkár vezeti. Winiewicz 3 napig marad Bonnban.

Földieper — exportra

Az újszegedi és a Szatymaz környéki epreskertekben most már mindenütt a szabadföldi szamócát szedik, s egy hét alatt lényegesen csökkent a primőr ára. A Szövetkezetek Csongrád megyei Értékesítő Központja elsősorban Szeged és a megye más városainak fogyasztási igényét elégíti ki. Ezenkívül rendszeresen szállítanak Budapestre és megkezdődött az export a napokban a Német Szövetségi Köztársaságba. A felvásárló telepekre már exportra előkészítve viszik be a termelők a gyümölcsöt. Minden müanyag tálcára pontosan lemérve fél kilót raknak, s külföldön is így kerül az üzletekben forgalomba. Újszegeden sok kert állt hosszú ideig víz alatt s a termés bár nagyon izletes, de hosszú úton nem szállítható. Ezért keddtől kezdve átvesznek lecsumázott szamócat, amit majd hordókban konzervipari feldolgozásra szállítanak.

Ugyancsak keresett idén-cikk az újbúrgonya és a cse-reznye. Ezeknek az exportja is megindult a szegedi és szatymazi tranzittelepekről. A szegedi járás tisztviselői földjein termelt korai búrgonyából szombaton, tegnap két vagonnal indítottak útnak Norvégiába és ma, vasárnap kisebb szállítmányt küldenek Ausztriába.

Küldöttség elutazása

A Magyar Honvédelmi Szövetség szovjet testvérszervezete, a DOSZAAF moszkvai bizottságának küldöttsége — amely Ny. M. Zermov ezredesnek, a moszkvai bizottság elnökének vezetésével egy hetet töltött hazánkban — szombaton elutazott.